

Forradalmi harcosok kitüntetése Ünnepélyesen adták át Szegeden a Szocialista Hazáért Érdemrendet

Tegnap, szombaton dél előtt a felszabadulás előtti forradalmi mozgalom kiemelkedő harcosaival népesült be a Tisza Szálló díszterme. A megye minden részéből jöttek mintegy kétszázan, akiket a párt Központi Bizottságának kezdeményezésére alapított Szocialista Hazáért Érdemrenddel tüntetett ki népköztársaságunk Elnöki Tanácsa sokszor életüket is kockáztató bátorságukért, helytállásukért, következetes, máig is tartó forradalmi magatartásukért.

Az ünnepség elnöki asztalánál az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagjai, valamint dr. Biczó György elvtárs, Szeged m. j. városi tanács vb-elnöke és Kovács Imre elvtárs, a Csongrád megyei tanács vb elnökhelyettese foglalt helyet.

A megjelentek ünnepélyes csendben hallgatták Rózsa István elvtársnak, a megyei pártbizottság titkárnak meleg hangú köszöntő szavait, majd Győri Imre elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára mondott ünnepi beszédet (Kabatján már ott csillogott a magas kitüntetés, a Szocialista Hazáért Érdemrend, amelyet számára e napokban Budapesten adtak át. Ugyancsak a fővárosban vette át kitüntetését a megjelentek közül Jáger László elvtárs is.)

Nagy figyelem és meghatótt jó érzés kísérte a párt megyei első titkárnak elismerő és a régi harcosok iránti tisztelettel fűtött szavait. Beszédét követően Kovács Imre elvtárral együtt sorra átadták a kitüntetéseket. (A kitüntetettek névsorát lapunk 3. oldalán ismerhetjük.)

A régi harcosok örömmel hallották a fel-felhangzó neveteket, melyek kemény éveket és nem egyszer közös, nagy tettek emlékét idézték. Aztán elcsendesült ismét a terem, és elsőként Szőgi Béla elvtárs, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára állt fel, hogy a megye, Szeged ifjúkommunistái nevében köszöntse azokat, akiknek a mai ifjúság boldog életét köszönheti, s akiket mindenkor példaképének tekint.

Felszólaltak ezután a kitüntetettek közül is: A hódmezővásárhelyi, 85 éves Benke Imre elvtárs, a Magyar Tanácsköztársaság egykori képviselője — Országos Tanács tagja — még ma is érecs, sok harcos gyűléshez szokott erőteljes hangon köszönte meg népi államunk figyelmességét, s ugyanezt tette a szegedi építőmunkás Varga János elvtárs is. A szintén hódmezővásárhelyi Bíró Sámuel a görögországi fasiszta puccsról beszélt, és javasolta, küldjenek tiltakozó táviratot a haladó erők bebörtönzése, üldözése miatt. A teremben egyetlen pillanat alatt felcsattant a taps, kifejezve, hogy a forradalmi láng ma is éppúgy ég, mint egykor, s ha erő, egészség engedi, ma is készek a közös fellépésre a haladásért, az elnyomás ellen.

S aztán — az ünnepség végeztével — valaki a teremben elkezdte énekelni az Internacionálét. A régi tétrékeséssel, erőteljesen és hittel szálltak a munkásosztály himnuszának dallamai: „Rabságunknak vége már...”

L. Z.

Májusi kézfogások

A munkás, a dolgozó ember úgy öröklődik generációról generációra a májusi gondolatot, immár hetvenhét éve, mint apjától a nevét. Ezért ennek az ünnepnek sohasem kopik meg a varázsa. Nagyon megharcolták a világ proletárjai. Szembe mentek ezért a napért törvényrel, erőszakkal, rendőrkordonnal és tüzet hányó puskákkal. Bujkáltak érte erdőkben és ha kellett, barikádokat raktak. Időről időre le tudták őket szoktatni húsról és kenyérről, de a májusról azóta sohasem! Elvehették a békéjüket és a nyugalmukat, de az ünnepüket nem!

A munkás, a paraszt, a szellem napszámosa minden májusok első reggelén ki-megy az utcára. Elindul egymaga, két sarokkal arrébb már tízed- vagy századmagával halad, s egyszerre tíz- és százazres tömegben érzi magát. És hány utca meg hány város a világ! A májusi menetek napján szinte fölindul a föld. Vörös zászlók selyme suhog minden kontinensen, s ha valahol valaki elkezd a dalt, mind vele mondjuk. Valami velünk született és velünk nőtt eszme és ösztön szólít egy csapatba mindenkit, akinek a munkához nőtt az élete, akár a sajátjában dolgozik, akár a sajátjára vágyik, akár csak szerszámért nyúlna.

Nincs még ünnep, amely ennyire mindnyájunké lenne, amely ennyire tudatosítaná az együvé tartozást. Hiszen ilyenkor látjuk, mennyien vagyunk. Milyen hatalmas armádiája van a munkának. A világméretű osztályharcnak milyen roppant ütközete, amikor a munka protestál a maga részéért, s a maga jogáért! Mekkora ereje van az eszmének, amelyet úgy hívunk: szolidaritás!

Sokféle még a május. Egyik helyen emelt fővel menetel a munka hadserege, másutt reménykedve, ismét másutt megalázva. A munka társadalmában nincs fogalom, amely magasabb erkölcsi rangon állna nála, a másikban pedig tisztességért dörömböl, de nagyon sok helyen azért kell májusi menetbe sorakozni, hogy egyáltalán munka legyen. Sokféle hát a májusi jelszó is. Van sarka a világnak, ahol a nyolcórás munkanap követelését kell most is táblákra festeni meg az általános választójogot. Idült vagy újonnan „termelt” burzsoá katonai diktatúra ellen so-

rakoznak másutt a munkások, a munka jogának követelése mellett. De vannak jelszavak, amelyeket minden kontinensen nagybetűkkel írnak transzparensikre a felvonulók. Mert a munka hadserege történelmé kezdeteitől nagyon érzékeny fajta gondjaira, sorsára. Figyelme és együttérző támogatása az esztendő egyetlen napján sem lanyhul a népek iránt, amelyek történelmük fontos harcát vívják szabadságukért, függetlenségükért, emberi életükért, megmaradásukért. Mondjam, hogy béke? Mondjam, hogy Vietnam? Említsem a görög reakció pimasz népellenes merényletét? Mindnyájan tudjuk, hol fáj a világ, hol sír a munka meg a jog.

Mi már megleltük a május új tartalmát; megharcoltuk és megdolgoztuk. S hogy mégse kevesebb nekünk ez az ünnep, az nemcsak az új tartalom örömeiből fakad, hanem abból a felelősségből is, amelyet örök időkre vállaltak egymásért a világ dolgozó osztályai. És talán abból a tudatból meg lehetőségből, hogy államunk és népünk uralgó eszméjévé vált a májusi gondolatot is magában egyesítő világnézet. Hiszen a szocialista országok dolgozó osztályainak nemzetközi kötelességét aligha kell külön emlegetni, s éppen a májusi ünnep alkalmából.

Tudjuk, ez az ünnep csak egy nap az évből. De eszméjét az esztendő minden napján őrizzük, ápoljuk, tiszteletben tartjuk és gyakoroljuk. Egyetlen nagy, világraszóló kézfogás ez, hatalmas jelkép, de a munka és az élet hétköznapjain sem „ülteti sarokba” a nemzetközi munkásmozgalom. Nem véletlenül esik ez az ünnep éppen a természet megújuló órájára, amikor gyökereket fog a mag, virágot ereszt a fa. Ezeknek a májusi kézfogásoknak is éppen olyan termékenyítő erejük van, mint a természetnek. Hiszen már tudjuk, valljuk, hogy lesz idő a történelemben, amikor ez a nemzetközi harci nap bensőséges, meleg ünneppé szelidül, mert a munkálkodó kéz és a teremtő elme mindenütt megszabadul a tőke nehezékeitől.

S akkor május köszöntésekor mindenütt szépek, tiszták és kékek lesznek a reggelek; olyanok, mint a munka hadseregének lelkiismerete, hite és vágyai.

SZ. SIMON ISTVÁN

(Somogyi Károlyné felvétele)

A kitüntetettek egy csoportja a szombati ünnepségen

Május elseje ünneplése

Apró Antal elvtárs beszél Szegeden

Holnap, hétfőn reggel 6 és 7 óra között zeneszóval ébreszti a város lakosságát a munkásörsg zenekara, a MÁV fúvószenekara és az egyesített népi zenekar.

10 órakor: nagygyűlés a Széchenyi téren. Ünnepi beszédet mond Apró Antal, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, Szeged országgyűlési képviselője.

11 órai kezdettel térzenét ad a Széchenyi téren a munkásörsg zenekara. Ugyanezenkor kezdődik a majális az újszegedi ligetben. — 3 órakor a Széchenyi téren roller-

és görkorcsolyaverseny. Ugyanebben az időpontban a bábszínház ingyenes előadást tart a Dózsa György utcában. — Fél 4 órától vidám műsor (díjmentesen) az újszegedi szabadtéri színpadon. — 4 órakor vidám zenés műsor kezdődik a Széchenyi téren is.

Komócsin Zoltán elvtárs Balástyán

Balástyán a májusi menet befejeztével Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, a választókerület országgyűlési képviselője nagygyűlésen mond ünnepi beszédet.

Újszentivánon, a Magyar-Csehszlovák Barátság Tsz gazdái délelőtt fél 10 órai kezdettel ünnepi közgyűlést tartanak, amelyet a kong-

resszusi munkaversenyben elért eredményeikért a megyei pártbizottság megbízásából oklevelet ad át Csizmás Sándor, a járási pártbizottság titkára.

A szegedi járás mind a 30 községében rendeznek felvonulást, illetve gyűlést és 26 faluban tartanak a két napon kisdobos- és úttörővavatást.

Éljen május 1, a munkásosztály nagy nemzetközi seregszemléje!